

Kabinet Zaštitnika 020/241-642
Savjetnici 020/225-395
Centrala 020/225-395
Fax: 020/241-642
E-mail: ombudsman@t-com.me
www.ombudsman.co.me

Broj: 01- 715/20-4
Podgorica, 21.12.2020. godine
MS/MS

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore, u skladu sa odredbom člana 41 stav 1 Zakona o zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Službeni list CG", br.42/2011 i 32/2014 i 021/17) i člana 40 Pravila o radu Zaštitnika/ce ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Službeni list CG", br.53/14), nakon završenog postupka po pritužbi X.Y, daje sljedeće

MIŠLJENJE

I Uvod

1. X.Y. je podnio pritužbu Zaštitniku ljudskih prava i sloboda, na rad i postupanje Uprava policije- CB Podgorica.

U pritužbi, u bitnom navodi: da je dana 09.07.2020.godine, bez razloga pozvan od strane policijskog službenika na saslušanje u CB Podgorica; da je na svom fejsbuk profilu, objavio tekst, koji je ocijenjen kao poziv za nedozvoljeno okupljanje ispred ambasade Republike Srbije; da se radilo o ironičnoj objavi sa privatnog profila, sa kojom su samo njegovi prijatelji bili upoznati i smatra da je ovakvo postupanje zastrašivanje, privođenje bez osnova.

II Postupanje Zaštitnika

2. Zaštitnik je dopisom br. 01-598/20-2 od 02.09.2020. godine, zatražio i dobio izjašnjenje od Centra bezbjednosti (CB) Podgorica, u kome je između ostalog, navedeno: da su policijski službenici raspolagali sa informacijom, da je lice X.Y. na društvenoj mreži Facebook na njegovom profilu objavio tekst, u kojem poziva građane, da se okupe ispred Ambasade Republike Srbije u Podgorici, 09.07.2020.godine; da je tom prilikom podnosiocu pritužbe uručen poziv da pristupi u prostorije CB Podgorica u svojstvu građanina, u cilju prikupljanja obavještenja prikupljenom od građanina na zapisnik; da je prikupljanje obavještenja od građanina bilo neophodno, s obzirom na potrebu vršenja provjera u vezi sa pozivanjem na javno okupljanje građana, u skladu sa poštovanjem mjera koje je donijelo Nacionalno koordinaciono tijelo (NKT) i naredbi Ministarstva zdravlja, a koje su se odnosile na zabranu okupljanja na javnom mjestu u cilju sprječavanja širenja opasne zarazne bolesti Kovid virusa; da se lice odazvalo pozivu i da je u prikupljenom obavještenju naveo, da njegova objava na društvenoj mreži Facebook imala ironičan karakter; da su policijski službenici o preduzetim mjerama i radnjama upoznali državnu tužiteljku X.Y., koja se izjasnila, da u skladu sa dostavljenim spisima predmeta nema elemenata za preduzimanje radnji po službenoj dužnosti.

Uz izjašnjenje je dostavljena i službena zabilješka od 09.07.2020.godine, kao i Zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina X.Y.era od 09.07.2020.godine.

III Utvrđene činjenice:

3. Cijeneći navode u pritužbi i dostavljeno izjašnjenje utvrđene su sljedeće činjenice:

- da je građanin X.Y. 09.07.2020. godine, na društvenoj mreži Facebook, objavio post- „poziv na okupljanje ispred Ambasade Republike Srbije u Podgorici;
- da su tom prilikom bile na snazi mjere NKT-a o zabrani javnog okupljanja stanovništva u zatvorenim i na otvorenim javnim mjestima u cilju sprječavanja širenja zarazne bolesti COVID virusa;
- da mu je uručen poziv od strane policijskih službenika radi prikupljanja obavještenja od građanina i upoznat je sa razlozima pozivanja;
- da se imenovani sam odazvao pozivu;
- da je nakon dolaska u službene prostorije Stanice policije za JRM, policijskom službeniku X.Y., na zapisnik dao obavještenje, koje je započeto u 20,^{20h} a završeno u 20,^{55h};
- da je zapisnik lično potpisao, da mu je pročitana sadržina zapisnika, nije imao primjedbi i nije zahtijevao kopiju istog;
- da je obaveštenje dato na osnovu člana 257 stav 2 ZKP-a;
- da su policijski službenici o preduzetim mjerama i radnjama upoznali nadležnu državnu tužiteljku, koja se izjasnila, da u skladu sa dostavljnom dokumentacijom nema elemenata za preduzimanje radnji po službenoj dužnosti;
- da se radilo o objavi čiji je sadržaj ironične odnosno sarkastične prirode;
- da su se policijski službenici korektno i profesionalno ophodili prema podnosiocu pritužbe i da je podnosilac pritužbe napustio prostorije CB Podgorica u 20,^{55h}.

IV a) Domaće pravo

4.Ustav Crne Gore(„Službeni list CG„, broj 1/2007 i 38/13)propisuje:

„Jemči se nepovredivost fizičkog, psihičkog integriteta čovjeka, njegove privatnosti i ličnih prava.

Niko ne smije biti podvrgnut mučenju ili nečovječnom ili ponižavajućem postupanju.“ (Član 28 stav 2 i 3) Prava i slobode su nepovredivi.

Svako je obavezan da poštuje prava i slobode drugih. (član 6)

Svako ima pravo na ličnu slobodu. (član 29)

„Jemči se poštovanje ljudske ličnosti i dostojanstva u krivičnom ili drugom postupku, u slučaju lišenja ili ograničenja slobode i za vrijeme izvršenja kazne.

Zabranjeno je i kažnjivo svako nasilje, nečovječno ili ponižavajuće postupanje nad licem koje je lišeno slobode ili mu je sloboda ograničena, kao i iznuđivanje priznanja i izjava.“ (član 31)

5.Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti ("Službeni list CG", br. 12/18, 64 /20).

Ovim zakonom propisuje se zaštita stanovništva od zaraznih bolesti u Crnoj Gori, mjere za njihovo sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje, sprovođenje epidemiološkog nadzora, nadležni subjekti za njihovo sprovođenje, način obezbjeđivanja sredstava za njihovo sprovođenje, vršenje nadzora nad izvršavanjem ovog zakona, kao i druga pitanja od značaja za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti.(član 1)

Ministarstvo, na predlog Instituta, obrazuje Koordinaciono tijelo za prevenciju, odstranjivanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti (u daljem tekstu: Koordinaciono tijelo).(član 10)

U obezbjeđivanju i sprovođenju zaštite stanovništva od zaraznih bolesti učestvuju: organi državne uprave i organi lokalne uprave; zdravstvene ustanove i druga pravna lica koja pružaju usluge zdravstvene zaštite u skladu sa posebnim zakonom; zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici; organizacije zdravstvenog osiguranja; vaspitno-obrazovne, sportske i druge ustanove i organizacije u kojima se obavljaju uslužne

djelatnosti; pravna lica i preduzetnici; humanitarne, vjerske i druge organizacije, zajednice i udruženja i građani. (član 14)

Radi sprječavanja unošenja zaraznih bolesti u zemlju, suzbijanja i sprječavanja prenošenja u druge zemlje, Ministarstvo, na predlog Instituta, može da naredi mjere za zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti, i to:

[..] 3b) obavezno pridržavanje propisane mjere fizičke udaljenosti između lica tokom:

- boravka na otvorenom javnom mjestu, osim za članove zajedničkog porodičnog domaćinstva i lica koja pružaju pomoć licima sa invaliditetom, starim i nemoćnim licima,

3c) obezbjeđenje propisane lične zaštitne opreme - maski, a po potrebi i drugih elemenata opreme, za zaposlene tokom rada:

- u državnim organima, organima državne uprave, organima lokalne samouprave i lokalne uprave, javnim ustanovama i drugim subjektima koji vrše javna ovlašćenja u kojima se neposredno pružaju usluge građanima,

3d) obavezno korišćenje propisane lične zaštitne opreme zaposlenih (maske, rukavice, vizir i sl.) u objektima: u državnim organima, organima državne uprave, organima lokalne samouprave i lokalne uprave, javnim ustanovama i drugim subjektima koji vrše javna ovlašćenja u kojima se neposredno pružaju usluge građanima;

4) zabranu okupljanja stanovništva u zatvorenim i na otvorenim javnim mjestima i

9) druge mjere po epidemiološkim indikacijama. (član 55)

6. Zakonik o krivičnom postupku ("Službeni list CG", br. 57/09, 49/10, 47/14, 2/15 35/15, 58/15) propisuje:

Prikupljanje obavještenja od građana

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, policija je dužna da obavijesti državnog tužioca i samoinicijativno ili po zahtjevu državnog tužioca preduzme potrebne mjere da se pronađe učinilac krivičnog djela, da se učinilac ili saučesnik ne sakrije ili ne pobjegne, da se otkriju i obezbijede tragovi krivičnog djela i predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz, kao i da prikupi sva obavještenja koja bi mogla biti od koristi za uspješno vođenje krivičnog postupka.

(2) U cilju ispunjenja dužnosti iz stava 1 ovog člana, policija može da traži obavještenja od građana, (član 257)

(1) Policija može pozivati građane radi prikupljanja obavještenja o krivičnom djelu i učiniocu. U pozivu se mora naznačiti razlog pozivanja i da građanin ima pravo da u prostorije policije dođe zajedno sa advokatom. Prinudno se može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je u pozivu bilo na to upozoreno.

(2) Prikupljanje obavještenja od strane policije od istog lica može trajati onoliko koliko je neophodno da se dobije potrebno obavještenje, a najduže šest sati.

(3) Obavještenja od građana ne smiju se prikupljati prinudno niti uz obmanu ili iscrpljivanje, a policija mora da poštuje ličnost i dostojanstvo građana. Ako građanin odbije da pruži obavještenja on se ne može dalje zadržavati i u tom slučaju se ne primijenjuje pravilo o roku iz stava 2 ovog člana.

(4) Ako pozvani građanin dođe u prostorije policije zajedno sa advokatom, policija će dopustiti da advokat prisustvuje prikupljanju obavještenja od građanina.

(5) Službena zabilješka ili zapisnik o datom obavještenju pročit će se licu koje je obavještenje dalo. To lice može staviti primjedbe koje je policija dužna da unese u službenu zabilješku ili zapisnik. Kopija službene zabilješke ili zapisnika o datom obavještenju izdaće se građaninu, ako to zahtijeva.

(6) Građanin se može ponovo pozivati radi prikupljanja obavještenja o okolnostima drugog krivičnog djela ili učinioca, a radi prikupljanja obavještenja o istom krivičnom djelu može se ponovo pozvati uz saglasnost državnog tužioca.

(7) Prilikom postupanja u skladu sa st. 1 do 6 ovog člana policija ne može građane saslušavati u svojstvu otkrivenog, svjedoka ili vještaka. (član 259)

7. Zakon o unutrašnjim poslovima ("Službeni list Crne Gore", br. 087/18 od 31.12.2018) propisuje:

U cilju obavljanja policijskih poslova policijski službenici imaju policijska ovlašćenja utvrđena ovim i drugim zakonom.

Policijska ovlašćenja, u smislu ovog zakona, su:

- 1) prikupljanje i obrada ličnih i drugih podataka;
- 2) utvrđivanje identiteta lica i istovjetnosti predmeta;
- 3) pozivanje; (član 23)

Policijski poslovi, u smislu ovog zakona, su: 1) zaštita bezbjednosti građana i Ustavom utvrđenih sloboda i prava; 2) zaštita imovine; 3) sprječavanje vršenja i otkrivanje krivičnih djela i prekršaja; 4) pronalaženje učinilaca krivičnih djela i prekršaja i njihovo dovođenje nadležnim organima; 5) održavanje javnog reda i mira; 6) obezbjeđivanje javnih okupljanja građana visokog bezbjednosnog rizika; 7) obezbjeđivanje određenih ličnosti, objekata i prostora; 8) inspeksijski nadzor i kontrola bezbjednosti u saobraćaju 9) granična kontrola; 10) kontrola kretanja i boravka stranaca; 11) obezbjeđivanje uslova za izvršenje zadržavanja lica; 12) drugi poslovi propisani zakonom. (član 10)

Policija može pozvati lice za koje postoji vjerovatnoća da raspolaže obavještenjima kad je to neophodno za obavljanje policijskih poslova.

U pozivu se mora navesti naziv, mjesto i adresa organizacione jedinice Policije, razlog, mjesto i vrijeme pozivanja.

Ako pozvano lice iz stava 1 ovog člana dođe u prostorije Policije zajedno sa advokatom, mora se dopustiti advokatu da prisustvuje.

Policijski službenik je dužan da lice koje se odazvalo pozivu pouči da nije dužno dati traženo obavještenje.

Prinudno se može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je u pozivu bilo na to upozoreno.

Poziv licu koje se poziva na razgovor upućuje se na službenom jeziku ili jeziku u službenoj upotrebi. (član 50)

Lice koje se nalazi u stanu može se pozvati u vremenu od šest do 22 časa.

Izuzetno, ako postoji opasnost od odlaganja, policijski službenik ovlašćen je da pozove lice od kojeg se traži obavještenje van vremena iz stava 1 ovog člana. (član 51)

Policijski službenik ovlašćen je izuzetno da pozove lice neposredno, telefonom ili drugim sredstvima elektronske komunikacije, pri čemu je dužan da saopšti razlog pozivanja, a uz njegovu saglasnost može ga i dovesti do službenih prostorija.

Lice se izuzetno može pozvati i putem medija kad je to neophodno zbog opasnosti od odlaganja ili kada se poziv upućuje većem broju lica.

Na zahtjev lica koje se odazvalo pozivu izdaće se potvrda, koja sadrži razloge i objašnjenje načina pozivanja. (član 52).

8. Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o načinu obavljanja određenih policijskih poslova i primjeni ovlaštenja u obavljanju tih poslova ("Službeni list Crne Gore", br. 066/15 od 26.11.2015) propisuje:

Poslovima održavanja javnog reda i mira, u smislu ovog pravilnika, smatraju se:

- 1) otklanjanje uzroka koji izazivaju narušavanje javnog reda i mira;
- 2) sprječavanje narušavanja javnog reda i mira;
- 3) uspostavljanje javnog reda i mira u slučajevima kad je narušen;
- 4) održavanje javnog reda i mira na javnim mjestima u slučajevima kad se na njima okuplja veći broj građana, i

5) preduzimanje određenih radnji u cilju vođenja prekršajnog postupka protiv lica koja su narušila javni red i mir. (član 109)

Poslovima održavanja javnog reda i mira, u smislu ovog pravilnika, smatraju se:

- 1) otklanjanje uzroka koji izazivaju narušavanje javnog reda i mira;
- 2) sprječavanje narušavanja javnog reda i mira.(član 113)

9.Zakon o javnom redu i miru ("Službeni list Crne Gore", br. 064/11 od 29.12.2011) propisuje:

Javni red i mir, u smislu ovog zakona, je usklađeno stanje međusobnih odnosa građana, nastalo njihovim ponašanjem na javnom mjestu i djelovanjem organa i organizacija koje vrše javna ovlaštenja radi obezbjeđenja jednakih uslova za ostvarivanje Ustavom zajemčenih prava i sloboda.(član 2)

10.Zakon o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda ("Službeni list CG" broj 42/2011 i 32/2014) propisuje:

"Zaštitnik/ca samostalno i nezavisno, na načelima pravde i pravičnosti, preduzima mjere za zaštitu ljudskih prava i sloboda, kad su povrijeđena aktom, radnjim ili nepostupanjem državnih organa, organa državne uprave, organa lokalne samouprave i lokalne uprave, javnih službi i drugih nosilaca javnih ovlaštenja, kao i mjere za sprječavanje mučenja i drugih oblika nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja i kažnjavanja i mjere za zaštitu od diskriminacije." (član 2)

"Zaštitnik ima pravo da sa licima koja su lišena slobode razgovara bez prisustva službenih lica." (član 24)

„Postupak ispitivanja povrede ljudskih prava i sloboda pokreće se povodom pritužbe ili po sopstvenoj inicijativi.“ (član 28 stav 1)

„Nakon završetka ispitivanja povrede ljudskih prava i sloboda Zaštitnik/ca daje mišljenje o tome da li je, na koji način i u kojoj mjeri došlo do povrede ljudskih prava i sloboda.“(član 41)

11.Mjera donešena od strane Nacionalnog koordinacionog tijela 15.marta 2020.godine:

Obaveza držanja distance od 2 metra i obaveza odhovernih lica u trgovinskim objektima da obezbijede/ozbače rastojanje od najmanje 2 metra između lica koja se nalaze u objektu i ispred objekta. (tačka 1)

12.Mjera donešena od strane Nacionalnog koordinacionog tijela 18.marta 2020.godine:

Zabrana okupljanja stanovništva u zatvorenim i otvorenim javnim mjestima (javna okupljanja, javne piredbe, sportski, vjerski, politički, kulturno-umjetnički, privatni skupovi, obredi i manifestacije) (tačka 8)

V Zaključna ocjena

13. Na osnovu sprovedenog ispitnog postupka i uvida u dokumentaciju, proizilazi: da su policijski službenici pozvali X.Y. radi prikupljanja obavještenja od građanina, povodom objave na Facebook profilu koji je protumačen, kao „poziv na protest ispred Ambasade Republike Srbije“. Naime, nesporno je utvrđeno, da je na Facebook profilu X.Y. objavljen post sa prethodno navedenim pozivom i da je tim povodom podnosilac pritužbe pozvan u prostorije CB –Stanice za JRM, radi davanja obavještenja. Imenovani se sam odazvao pozivu i dao obavještenja na zapisniku policijskom službeniku.

15. Ovakvo postupanje policijskih službenika je u skladu sa članom 257. stav 2 Zakonika o krivičnom postupku, koji glasi: da ako postoje osnovi sumnje, policijski službenici mogu da prikupe sva obavještenja od građana, koja bi mogla biti od koristi za uspješno vođenje krivičnog postupka. Iz zapisnika se može uočiti, da prilikom primjene najblaže moguće mjere, odnosno operativne radnje-prikupljanje obavještenja od građanina, podnosilac pritužbe nije dao primjedbe na zapisnik i nije zahtijevao kopiju zapisnika.

16. Važno je napomenuti da je u to vrijeme na snazi bila odluka Nacionalnog koordinacionog tijela izdata 15.03.2020.godine, a koja je objavljena u Službenom listu Crne Gore¹, kojom se zabranjuju okupljanja stanovništva u zatvorenim i na otvorenim javnim mjestima.

17. Utvrđeno je i da je poziv imenovanom upućen kako bi se ispitalo da li postoje elementi prekršaja ili drugog djela koje je kažnjivo po zakonu. Prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, potrebni nivo sumnje ne znači, da je nužno da organi gonjenja pribave dovoljno dokaza da podnesu optužbu ili sprovedu postupak pred sudskim organima. Kao što je Evropski sud primijetio u slučaju Margaret Murray protiv Ujedinjenog Kraljevstva², cilj ispitivanja tokom prikupljanja informacija, koji slijedi hapšenju (ili oslobađanju sumne prema konkretnom licu) je „napredovanje u gonjenju potvrdom ili negiranjem konkretnih sumnji na kojima je lišenje slobode ili ograničenje kretanja zasnovano.

18. U odnosu na tvrdnje podnosioca o „neosnovanosti privođenja“, Zaštitnik konstatuje da građanin nije lišen slobode i priveden, nego je pozvan u svojstvu građanina, u skladu sa zakonskim ovlaštenjem, a povodom javnog poziva na javno okupljanje, suprotno zabrani javnog okupljanja građana koju je donio nadležni državni organ odnosno, u tom vremenu, ovlašteno nadležno tijelo. Eventualna ocijena zakonitosti odluka drugih organa, u nadležnosti je za odlučivanje u drugom stepenu nadležnih organa po osnovu pravnog lijeka, odnosno žalbi ili drugom pravnom sredstvu podnešenom od strane ovlaštenog podnosioca.

19. U vezi postupanja policijskih službenika tokom vršenja predmetne službene radnje, podnosilac pritužbe nije ni jednim prima face dokazom učinio izvjesnim da je postupanje policijskih službenika prema njemu nakon uručjenja poziva, kasnije u toku preduzimanja službene radnje, bilo na bilo koji način neprimjereno, odnosno da je kod njega izazvalo osjećaj straha, rastrojstva i inferiornosti.

20. Zaštitnik razumije stav podnosioca pritužbe, da su njegovi prijatelji ocijenili navedenu objavu na Facebook-u kao ironičnu odnosno sarkastičnu, ali isto tako policijsko postupanje ocjenjuje kao preventivno otklanjanje uzroka i pojava koji dovode ili mogu dovesti do nastanka i razvoja nedozvoljenih radnji ili

¹ (Službeni list Crne Gore, br.015,016/20 od 15.03.i 18.03.2020 od 31.03.2020.)

² Murray protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda od 23.oktobra, 1994.godine, stav 61

krivičnih djela.³ Kako se mora voditi računa da zbog nepreduzimanja određenih mjera i radnji, mogu nastati štetne posledice, to se postupanje policijskih službenika u konkretnom slučaju ocjenjuje kao preventivno i obazrivo, uz visok stepen vjerovatnoće, da se navodi podnosioca pritužbe, mogu biti izrečeni u ozbiljnoj namjeri da budu sprovedeni u djelo.

21. U kontekstu navedenog podsjećamo, da član 10 Evropske konvencije⁴ pruža zaštitu veoma širokom dijapazonu sredstava za širenje informacija i ideja. Njime se, štite informacije i ideje postavljene na internet stranicama, a poslednjih godina naglašava se značaj koji ovaj medijum ima za uživanje slobode izražavanja u savremeno doba. Shodno Konvenciji, pravo na slobodu izražavanja je kvalifikovano, a ne apsolutno pravo. To znači da podliježe određenom broju izuzetaka. Sud je izjavio da ove izuzetke treba usko tumačiti i da neophodnost svakog izuzetka mora biti uvjerljivo utvrđena.⁵

22. Takođe Sud je stava, da države ugovornice, opšte uzev, imaju određenu slobodu u odlučivanju, da li je miješanje u slobodu izražavanja neke osobe neophodno u demokratskom društvu. Ta se sloboda obično naziva poljem slobodne procjene. Međutim, širina tog polja slobodne procjene zavisi od vrste izražavanja u koje se zadire. Na primjer, polje slobodne procjene jedne države je, opšte uzev, uže kada je riječ o političkom govoru, nego kada je riječ o komercijalnom ili umjetničkom govoru.⁶ Nacionalne vlasti, takođe, treba da budu svjesne toga da polje slobodne procjene ide ruku pod ruku sa evropskim nadzorom, koji obuhvata kako zakone, tako i odluke kojima se oni primjenjuju, čak i one koje donose nezavisni sudovi. Sud je, stoga, ovlašćen da donese konačnu odluku o tome da li se neko „ograničenje“ može pomiriti sa zaštitom slobode izražavanja predviđenom članom 10.

23. Svako miješanje u slobodu izražavanja mora biti „neophodno u demokratskom društvu“ da bi bilo opravdano. Kako bi miješanje u prava iz člana 10 bila „neophodna u demokratskom društvu“, ono mora da zadovoljava „goruću društvenu potrebu“ i da bude srazmjerno legitimnom cilju kojem teži. To znači da svako ograničavanje slobode izražavanja neke osobe treba da odražava pravičnu ravnotežu suprotstavljenih pojedinačnih i opštih interesa koja su u pitanju. Sud može da razmatra više faktora kad utvrđuje da li je neko miješanje srazmjerno. On razmatra činioce u zavisnosti od toga o kojem se od legitimnih ciljeva navedenih u članu 10 st. 2 radi. Sud će vjerovatno domaćim vlastima dozvoliti relativno širok (premda ne i neograničen) stepen diskrecije u utvrđivanju šta predstavlja dopušteno zadiranje u ostvarivanje prava na slobodu izražavanja.

24. U konkretnom slučaju Zaštitnik je razmatrao da li je miješanje opravdano, primjenom opšteg trodjelnog testa⁷ kao: prvo je utvrdio da obaveza koja zadovoljava zahtjeve pristupačnosti i predvidljivosti potrebna da bi se ova vrsta miješanja smatrala „propisanom zakonom“, drugo, da je miješanje težilo postizanju jednog od legitimnih ciljeva navedenih u članu 10 stav 2, konkretno „zaštiti prava i sloboda drugih, zaštititi zdravlja“ i shodno tome, treće i ključno pitanje bilo je da li je mjera koju su primijenili policijski službenici „neophodna u demokratskom društvu“. Zaštitnik je razmatrao veći broj faktora

³ Шире: Никач Ж, Аритонових Н, Хрестоматија: Преступ и казна: de lege lata et de lege ferenda, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2014, стр.327-340.

⁴ Svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu mišljenja i slobodu primanja i prenošenja informacija i ideja, bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ovaj član ne sprječava države da zahtijevaju dozvole za rad od radio, televizijskih i filmskih kompanija. 2. Ostvarivanje ovih sloboda, budući da uključuje obaveze i odgovornosti, može podlijezati takvim formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili sankcijama predviđenim zakonom i koje neophodne u demokratskom društvu u interesu nacionalne sigurnosti, teritorijalnog integriteta ili javne sigurnosti, sprječavanja nereda ili zločina, zaštite zdravlja i morala, ugleda ili prava drugih, sprječavanja širenja povjerljivih informacija ili u interesu očuvanja autoriteta i nepristrasnosti sudstva.

⁵ Ahmed v United Kingdom, predstava br. 22954/93, presuda od 2. septembra 1998, st. 55.

⁶ 22 Vgt Verein Gegen Tierfabriken v Switzerland, predstava br. 24699/94, presuda od 28. juna 2001, st. 69-71.

⁷ <https://rm.coe.int/5-mne-protecting-the-right-to-foe-under-european-convention-on-human-r/16809691b1str.34>

prilikom ocjene trećeg pitanja, uključujući: „Dužnosti i odgovornosti“ koje za sobom povlači ostvarivanje slobode izražavanja.

25.Konačno, nesporno je da u okolnostima pandemije opasnog virusa na globalnom nivou, evidentirane epidemije u zemlji i sveukupne aktivnosti društva na spašavanju biološke supstance i onako malobrojne populacije Crne Gore, okupljanje većih grupa ljudi na istom mjestu ozbiljno ugrožava zdravlje, javni red i mir kao i neka druga dobra, koja su kao takva zakonom zaštićena.

26.Na kraju postupka, a kako je posle kratkog informativnog razgovora u prostorijama CB Podgorica razjašnjena konkretna stvar, bez štetnih posledica po podnosioca pritužbe, Zaštitnik **nije mogao da ustanovi**, da su postupanjem policijskih službenika CB Podgorica povrijeđena prava podnosioca pritužbe.

ZAMJENICA ZAŠTITNIKA
LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE
Zdenka Perović

Dostaviti:

-Podnosiocu pritužbe

-Upravi policije-CB Podgorica